

בוקר אור לכל הנוכחות והנוכחים: למאיר צור ראש המועצה, אלעזר - מנהל מח' החינוך, אנשי ונשות צוות, הורים ואורחים ואחרונים חביבים אתן תלמידות ותלמידים אהובים שלי.

מתרגשת מאד לעמוד כאן מולכם וכבר כמה ימים מתלבטת מה לאמר. זוכרת את הטקס הראשון שפתחתי כמנהלת בית הספר לפני 13 שנים.... אז מה, אתחיל לסקור בנוסטלגיה תקופה ארוכה כל כך? זה בטח ישעמם.... אבל כן... זהו טקס סיום שנה ואי אפשר שלא להתיחס לדברים הנפלאים שעשינו יחד, והיו באמת הרבה מאד....

סמינרים לימודיים, הרצאות על מיניות, מפגש עם עורכת דין ועם חוקרי נוער, טקסים רבים: פתיחת שנה, טקסי זכרון, ערב שורשים מדהים, ערב מעברים מקצועי ומרגש, ציינו יחד את חגי ישראל במסיבות, בלימוד משותף. סיירנו יחד ברחבי המדינה בטיולים שנתיים, טיולים יומיים, סיורי מגמות, מסע דרך לוטן. למדתם וקיבלתם תגבורים במקצועות השונים, בחרתם במה להרחיב במסגרת קמפוס שיטים, התנסתם בלמידה אחרת דרך פרויקט שוליה בקהילה, נבחנתם בבחינות רבות כולל בחינות בגרות פנימיות וחיצוניות שתמיד מכניסות מתח אצל כולנו. ואני בטוחה שהיו עוד דברים רבים וטובים....

במשך למעלה מעשור פגשתי אתכם כמעט מדי יום בשער בית הספר והתרגשתי מכך בכל פעם מחדש.

מדי יום, הייתי מלאת הודיה על הזכות שניתנה לי להיות חלק כל כך משמעותי בחייכם, על הזכות להיות שותפה בהובלת מערכת החינוך המצוינת שיש לנו כאן בערבה. וכעת כאשר אנחנו במעמד של סיום שנה כן חשוב לי לאמר כמה מילים לכולם: ראשית אני מבקשת להודות לשותפים ולשותפות הרבים שלי, שבלעדיהם לא היה כל הטוב הזה:

לשותפים הרבים במועצה בהנהגתו של מאיר וכמובן בלווי הצמוד של אלעזר, לשותפים ברשת דרכא, לשותפים במרכז קהילה, להורים ששולחים אתכם אלינו יום יום וסומכים עלינו שנוביל אתכם בדרך הטובה, וכמובן לכל השותפים בתוך ומחוץ לביה"ס: לנהגים, למאבטחים, לתומכי ההוראה, לצוות המורות והמורים המסור והמקצועי. תודה מיוחדת לשותפות הצמודות אלי עדי ומעין שבלעדיהן לא

יכולתי... ואחרונים חביבים לכם - תלמידות ותלמידים יקרים שלי. תודה שאתם מגיעים
בוקר בוקר לבית הספר שלנו ומאפשרים לנו לעשות חינוך מייטבי.
היום, כשאני עומדת כאן מולכם בפעם האחרונה כמנהלת, ההתרגשות גדולה
שבעתיים ואני רוצה לבקש מכם מספר דברים:
זכרו שהדברים אינם מובנים מאליהם: לא מובן מאליו שמורה מזמינה אתכם לתגבורים
בביתה, לא מובן מאליו שצוות עוזב את ילדיו ומשפחתו ליום אחד או יותר כדי לאפשר
קיומו של סיור, סמינר או טיול שנתי, לא מובן מאליו שבכל שיעור המורה פותחת
מולכם דף חדש, מקשיבה בסבלנות, מתמודדת עם הערות כאלה ואחרות, לא מובן
מאליו שאנחנו עוזבים את בני המשפחה בימי ששי כדי להשלים נושאים שהחסרנו,
פשוט לא הבל מובן מאליו...
זיכרו כי לפעמים כשאנחנו אומרים לא, או מקשים, הכוונה היא לתת לכם כלים לעתיד,
לשמור עליכם...
על כל אלה ועוד, חשוב שתדעו לאמר את המילה הקטנה והכל כך חשובה "תודה". דעו
להוקיר ולהעריך לאורך כל הדרך ולא רק בסיום וכשניפרדים. היכולת להודות חשובה
מאין כמותה ותלווה אתכם בכל מקום אליו תלכו, בכל מקום בו תבחרו להיות.
ולקראת היציאה לחופשה אני רק מבקשת: דעו לנצל את זמן החופשה באופן מייטבי,
שלבו בין מנוחה לעבודה, בין ספר טוב לסרט או הצגה, בין טיולים בארץ ובחו"ל, בין
נתינה לקבלה, בין חברים למשפחה.
והעקר - שימרו על עצמכם. בכל מקום בו תהיו, כל מעשה שתעשו - חישובו רגע לפני,
חישובו על מי שמחכים לכם בבית.
מאחלת המון הצלחה לבוגרי מחזור מ"ב שעוזבים את החממה שלנו ויוצאים לחיים
האמיתיים. תמיד מוזמנים לבקר.
הצלחה גדולה לעדי שמחליפה אותי בניהול. זכינו כולנו במנהלת נהדרת.
ותודה מיוחדת לרוני, אישי היקר ולילדי המקסימים שבזכות תמיכתם יכולתי לעשות
את מה שאני הכי אוהבת.
ואם בלהט ההתרגשות שכחתי להזכיר מישהי או מישהו חשובים ומשמעותיים, אני
מתנצלת....
חופשה נעימה לכולנו - ומילוי מצברים לקראת השנה הבאה.

